

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
7 Пж 6529/19
09.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД у већу састављеном од судије Татјане Ђурице, председника већа, судије Слободанке Виденовић и судије Тијане Поповић, чланова већа, у парници тужиоца „.....“ ДОО,, чији је пуномоћник Светлана Васић, адвокат из, против туженог Република Србија, Привредни суд у кога заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, вредност предмета спора 730.736,20 динара, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Привредног суда у П од године, у седници већа одржаној дана 09.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ жалба тужиоца, као неоснована, па се **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Привредног суда у П од године.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Образложење

Побијаном пресудом првостепеног суда, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му, на име накнаде штете, исплати износ од 730.736,20 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 30.000,00 динара у року од 8 дана од дана пријема пресуде.

Благовременом жалбом тужени побија наведену пресуду због битних повреда поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се побијана одлука преиначи или укине. У жалби указује да је учињена битна повреда јер постоје недостаци у пресуди због којих се иста не може испитати, а посебно јер је изрека противречна разлозима пресуде, као и да иста не садржи разлоге о битним чињеницама. Наводи да је суд занемарио основну чињеницу, да је тужени одговоран за штету коју је тужилац претрпео услед неправилног рада судије, а основ одговорности је члан 172 Закона о облигационим односима и члан 6 Закона о судијама јер постоји узрочно последична веза између умањења имовине тужиоца, настанка штете, и незаконитог, односно неправилног рада судије. Првостепени суд је занемарио да је поступајући судија у предмету извршења Ив огласио продају некретнина које су прецизно наведене навођењем броја парцела, потеса, врсте културе и површина, међу тим парцелама се налазила и непостојећа парцела, а све парцеле, па и непостојећа на терену, кп. бр., потес, пашњак 2. класе,

површине 54 а 76 м², биле су наведене у првом и другом закључку о продаји, па је и та парцела била предмет продаје, и то као прва наведена на списку. Тужилац је купио све парцеле, као најповољнији понуђач за цену од 11.786.067,79 динара, коју је исплатио. Међутим, пријемом закључка од 16.11.2017. године утврдио је да недостаје наведена парцела, па је на захтев тужиоца за допуну закључка првостепени суд донео решење исправци закључка о првој и другој јавној продаји, третирајући тај недостатак као техничку грешку. Првостепени суд се у овом поступку водио истом логиком, а није ни дао разлоге којим доказима је утврдио да је рад извршног судије био правилан. Пропуст извршног судије је довео до умањења имовине тужиоца јер је платио нешто што је био предмет продаје, али исто није добио у својину. Исправком техничке грешке се не могу мењати права и обавезе учесника у поступку. Тужилац је, имајући у виду закључак суда, донео одлуку о куповини, рачунајући да купује све оглашене парцеле, па је због незаконитог и неправилног рада суда претрпео штету, за коју одговара Република Србија, а иста се састоји у умањењу имовине тужиоца. Одговорност државе по основу неправилног и незаконитог рада судије, по одредби члана 6 став 1 Закона о судијама, је одговорност по основу кривице функционера, па тужилац сматра да је доказао да је извршни судија својим радом радио неправилно, што је имало за последицу штету по тужиоца, а постоји и узрочно последична веза између умањења имовине тужиоца и незаконитог рада судије, што суд није утврђивао. Ожалбена пресуда не садржи правну оцену изведених доказа, нити позивање на материјалне прописе, већ само интерпретацију тока поступка и наводе странака, па је несхватљиво на који начин је суд дошао до закључка да техничка грешка судије није за последицу имала настанак штете за тужиоца, као купца. Побија и одлуку о трошковима.

Ценећи правилност и законитост побијане пресуде, на основу овлашћења из члана 386 Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да изјављена жалба тужиоца није основана.

Према стању у списима предмета, тужилац је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете исплати износ од 595.000,00 динара, а након прецизирања тужбеног захтева износ од 730.736,20 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате. Свој захтев је образложио наводима да је пред Привредним судом у вођен извршни поступак Ив, у коме је одређено спровођење извршења продајом непокретности, па се тужилац јавио као купац на другој јавној продаји, а за предмет, услове и поступак продаје је сазнао увидом у електронску огласну таблу Привредног суда у, на основу чега је донео одлуку да учествује у поступку продаје, као купац. Тужиоцу је, као најповољнијем понуђачу, суд доделио непокретности за укупну купопродајну цену од 11.786.067,79 динара, коју је он исплатио, али је пријемом закључка 16.11.2017. године утврдио да недостаје једна од парцела, која је била предмет продаје, па је на захтев тужиоца за допуну закључка о предаји непокретности означене као кп. бр., потес, пашњак 2. класе, пов. 54,76 ари, суд донео решење о исправци закључка о првој и другој јавној продаји на начин да је ова парцела уклоњена.

Тужени је оспорио тужбени захтев наводима да је у закључку о првој и другој продаји техничком грешком унета и спорна парцела кп. бр., као и да та парцела није могла бити предата из разлога што није својина извршног дужника, нити је било одређено спровођење извршења на истој, па иста није ни била предмет вештачења, а ни предмет закључка о утврђивању вредности непокретности.

Увидом у списе предмета Ив првостепени суд је утврдио да је решењем о извршењу Ив од године обавезан извршни дужник „.....“ ДОО из да извршном повериоцу „.....“ АД,на име дуга исплати износ до 44.730.603,31 динара са законском затезном каматом почев од 26.03.2015. године до исплате, а извршење је

У доношењу побијане пресуде није учињена ни битна повреда поступка из члана 374 став 2 тачка 12 на коју тужилац неосновано указује у жалби. Насупрот жалбеним наводима, првостепена пресуда може да се испита са сигурношћу јер је њена изрека разумљива и не противречи сама себи, као ни разлозима који су у образложењу пресуде наведене о одлучним чињеницама које су од значаја за доношење исте.

Првостепена пресуда је донета у спору мале вредности, због чега се може побити само због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 Закона о парничном поступку и због погрешне примене материјалног права, сходно члану 479 став 1 Закона о парничном поступку. Због тога овај суд није ценио жалбене наводе којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

На утврђено чињенично стање у спору мале вредности, првостепени суд је правилно применио материјално правно када је одбио тужбени захтев тужиоца.

Тужилац у жалби указује да одговорност туженог произлази из члана 172 Закона о облигационим односима и члана 6 став 1 Закона о судијама.

Према одредби члана 172 став 1 Закона о облигационим односима, правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција, ставом 2 да ако за одређени случај није што друго у закону одређено, правно лице има право на накнаду од лица које је штету скривило намерно или крајњом непажњом, а ставом 3 да то право застарева у року од 6 месеци од дана исплаћене накнаде штете.

Према члану 6 став 1 Закона о судијама, за штету коју судија проузрокује незаконитим или неправилним радом, одговара Република Србија.

На основу цитираних законских одредби следи да Република Србија одговара за штету коју учини суд приликом спровођења извршног поступка.

Међутим, да би тужбени захтев био усвојен, тужилац је у обавези да докаже да је штету претрпео радом органа, конкретно извршног суда. У конкретном случају, насупрот наводима жалбе, првостепени суд правилно налази да тужилац није доказао да је радом органа, извршног суда, односно извршног судије, претрпео штету.

За одговорност правног лица по овом основу потребно је да је штета настала због незаконитог или неправилног рада његових органа. Незаконити рад се манифестује као поступање противно закону, другом пропису или општем акту или пропуштање да се закон, други пропис или општи акт примени, или као радња противна обичајима и правилима норме, док се као неправилан рад сматра предузимање оних радњи које нису у складу са општим нормама у вршењу службе, односно делатности, а којима је причињена штета. Да би тужена била одговорна за накнаду штете, потребно је да је штета настала и да постоји узрочно последична веза између незаконитог и неправилног рада њених органа и настале штете.

Сходно наведеном, у ситуацији када је предложено и одређено извршење на одређеним непокретностима извршног дужника, али не и на спорној кп бр, када је извршена процена тих непокретности, али не и спорне кп бр 42, али је у закључцима о продаји одређено да се продаје и спорна кп бр, која фактички и не постоји на терену, насупрот наводима жалбе, правилно првостепени суд закључује да је иста унета у закључке о продаји очигледном омашком, посебно јер тако означена непокретност и не постоји на терену. Стога жалилац неосновано указује да је претрпео штету услед неправилног рада судије.

Тужилац је купио све парцеле, као најповољнији понуђач, за цену од 11.786.067,79 динара коју је излицитирао. Како је у питању била друга јавна продаја, почетна цена је одређена у износу од 30 % од процењене вредности свих непокретности, а у процену тих непокретности није ушла и спорна кп бр Због тога и није дошло до умањења имовине тужиоца јер је почетна цена одређена у износу од 30 % од процењене

вредности, а у коју процену није ушла и процена кп бр, која фактички и не постоји на терену.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка донета на основу члана 153, члана 154 и члана 163 Закона о парничном поступку, а исти су одмерени према важећој АТ и ТТ.

Из изнетих разлога одлучено је као у изреци, на основу члана 390 Закона о парничном поступку.

СВ/МК

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Татјана Ђурица, с. р.**

За тачност отправка